

Гомельскі універсітэт

№ 10 (966) АЎТОРАК, 15 чэрвеня 1999 г. Газета заснавана ў верасні 1969 года Выходзіць два разы ў месяц Цана дагаворная

Ва ўніверсітэце адбылася нарада рэктараў: БДУ, дзяржаўнага тэхналагічнага ўніверсітэта, ГДУ, БелДУТа, гомельскіх медыцынскага і кааператыўнага інстытутаў з удзелам старшыні ВАКа Беларусі А.П.Дастанкі (на здымку). На ёй абмяркоўвалася пытанне аб адкрыцці рэгіянальнага Савета па абароне дысертацый па эканамічных навуках (палітычная эканомія, эканоміка і кіраванне народнай гаспадаркай). Рашэнне аб адкрыцці Савета пры ГДУ імя Ф.Скарыны прынята калегіяй ВАКа 29 сакавіка 1999 года.

На нарадзе разгледжаны пытанні спецыялізацыі Савета, улічваючы геаграфічнае становішча гомельскага рэгіёна, а таксама перспектывы яго развіцця.

Фота У.ЧЫСЦІКА.

НА САВЕЦЕ УНІВЕРСІТЭТА

Сёлетняе майскае пасаджэнне як і ў папярэднія ады пачалося са Скарынаўскіх чытанняў. Заслуханы навуковыя даклады іх лаўрэатаў дацэнтаў М.М.Дайнэкі з кафедры батанікі і фізіялогіі раслін, Ф.У.Кадола з кафедры педагогікі, Ю.А.Ключнікава — дэкана юрыдычнага факультэта, В.Р.Сафонава з кафедры алгебры і геаметрыі. Ім уручаны дыпламы лаўрэатаў і грашовыя прэміі.

Пяты лаўрэат Скарынаўскіх чытанняў — дацэнт кафедры філасофіі А.А.Фяськоў — у той дзень знаходзіўся ў Венгрыі на міжнародных саборніцтвах ветэранаў.

Затым было разгледжана пытанне аб эфектыўнасці навуковай і вучэбна-метадычнай работы маладых

выкладчыкаў і аспірантаў. З паведамленнямі выступілі прарэктар па навуковай рабоце прафесар Д.Р.Лін і першы прарэктар прафесар М.В.Селькін.

Аб рабоце ў інтэрнатах Савету далажыў начальнік аддзела выхаваўчай работы з моладдзю В.П.Гапееў.

Па інфармацыях дэкана прынята рашэнне аб адкрыцці новых спецыялізацый на фізічным, філалагічным, завочным факультэтах і факультэце псіхалогіі і падрыхтоўкі да паступлення ў ВДУ.

Па інфармацыі дэкана фізічнага факультэта дацэнта С.В.Шалупаева кафедра радыёфізікі пераіменавана ў кафедру радыёфізікі і электронікі.

Савет зацвердзіў па-

лажэнне аб званні "Ганаровы доктар Гомельскага дзяржаўнага ўніверсітэта імя Ф.Скарыны", унёс некаторыя змяненні ў статут ГДУ.

На пасаджэнні Савета былі разгледжаны і вырашаны некаторыя пытанні, звязаныя з дзейнасцю НДС.

На конкурснай аснове загадчыцай кафедры падрыхтоўкі да паступлення ў ВДУ і прафарыентацыі абрана дацэнт І.М.Елісеева, на пасаду выкладчыка кафедры фізічнага выхавання і спорту — Л.І.Грамовіч. Загадчык кафедры экалогіі кандыдат біялагічных навук А.М.Кусянкоў і начальнік ІВЦ кандыдат тэхнічных навук М.С.Далінскі рэкамендаваны БелВАКу на прысваенне вучонага звання дацэнт.

ГАЛОЎНАЕ СПАДЗЯВАННЕ — НА ВУЧОНЫХ

Напрыканцы мая адбылася XVIII абласная справаздачна-выбарная канферэнцыя таварыства "Веды". У заслуханай і абмеркаванай справаздачцы адзначалася, што пасля пэўнага зацішша ў рабоце гэтага таварыства ў апошні час яго дзейнасць прыкметна ажыўляецца. Галоўныя спадзяванні ўскладаюцца на вучоных, высокакваліфікаваных спецыялістаў, вопытных лектараў.

Пры вырашэнні арганізацыйных пытанняў старшыней праўлення абласной арганізацыі таварыства "Веды" абраны кандыдат філалагічных навук, дацэнт, прарэктар па вучэбнай і выхаваўчай рабоце нашага ўніверсітэта М.М.Воінаў, яго намеснікам — доктар філасофскіх навук, прафесар, загадчык кафедры філасофіі У.М.Калмыкоў. У склад прэзідыума абласной арганізацыі таварыства

ўвайшоў старшыня яго ўніверсітэцкай пярвічнай арганізацыі кандыдат гістарычных навук, дацэнт кафедры гісторыі Беларусі І.Ф.Эсмантовіч.

Дэлегатамі на рэспубліканскі з'езд таварыства "Веды" выбраны М.М.Воінаў і кандыдат гістарычных навук, дацэнт кафедры гісторыі і тэорыі дзяржавы і права І.В.Нямкевіч.

У ПРЭСТЫЖНЫМ КОНКУРСЕ — ТРЭЦЯ

У сталіцы нашай краіны — Мінску праведзены III студэнцкі конкурс па міжнароднаму гуманітарнаму праву. Ён быў арганізаваны Міжнародным Камітэтам Чырвонага Крыжа пры садзейнічанні МУС Рэспублікі Беларусь, Белдзяржуніверсітэта і Нацыянальнага цэнтра законапраектнай дзейнасці пры Прэзідэнце нашай краіны.

У конкурсе ўдзельнічала 14 каманд з ВДУ СНД. Канкурэнцыю ім склалі і чацвёртакурснікі юрыдычнага факультэта нашага ўніверсітэта Юлія Карташ, Антон

Ліхута, Павел Сцяпаняў на чале з асістэнтам кафедры гісторыі і тэорыі дзяржавы і права Н.В.Капыткавай.

Гамяльчане пацвердзілі, што на адным з самых маладых факультэтаў ўніверсітэта яны атрымліваюць трывалыя веды. Сведчаннем таму — трэцяе месца ў прэстыжным конкурсе. Наперадзе аказаліся толькі студэнты юрфака Далёкаўсходняга ўніверсітэта з Расіі і Беларускай Акадэміі МУС.

"ПУШКІН — БЕЛАРУСКАЯ КУЛЬТУРА — СУЧАСНАСЦЬ"

— гэтай тэме была прысвечана міжнародная навуковая канферэнцыя да 200-годдзя з дня нараджэння гения рускай літаратуры. Яе арганізатарамі сталі Інстытут літаратуры імя Янкі Купалы Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі, Дзяржаўны камітэт па справах рэлігіі і нацыянальнасцей Рэспублікі Беларусь, Нацыянальны навукова-асветны цэнтр імя Ф.Скарыны пры Міністэрстве адукацыі Рэспублікі Беларусь.

Канферэнцыя праходзіла ў Беларускам таварыстве дружбы і культурных сувязей з замежнымі краінамі і ў Мінскім дзяржаўным лінгвістычным ўніверсітэце. У ёй прынялі ўдзел навукоўцы нашай краіны, Расіі і Польшчы.

Вялікую цікавасць выклікалі даклады, якія былі заслуханы на пленарным пасаджэнні. Затым канферэнцыя працягвала работу ў чатырох секцыях.

На секцыі "Пушкін і гісторыя" з дакладам "Славянства ва ўспрыняцці А.С.Пушкіна" выступіў загадчык кафедры беларускай літаратуры нашага ўніверсітэта доктар філалагічных навук, прафесар І.Ф.Штэйнер.

На секцыі "Пушкін: пераклад, мова, паралелі" з навуковымі дакладамі ад нашага ўніверсітэта выступілі прарэктар па вучэбнай і выхаваўчай рабоце, кандыдат філалагічных навук, дацэнт М.М.Воінаў, кандыдат філалагічных навук, дацэнт кафедры беларускай літаратуры В.С.Новак, дацэнт кафедры рускай літаратуры Н.П.Капшай, аспірантка К.Л.Хазанова.

У рабоце канферэнцыі прынялі ўдзел і выступілі таксама некаторыя іншыя літаратуразнаўцы і мовазнаўцы ГДУ.

БЕССМЯРОТНАЯ ЛІРА

...Яго цудоўныя паэтычныя радкі мы чуем зараз вельмі часта — і па радыё, і па тэлебачанні. Гэты год мы жывем з імем гения рускай літаратуры А.С.Пушкіна, 200-годдзе з дня нараджэння якога адзначылі тыдзень таму назад.

Шмат мерапрыемстваў, прысвечаных гэтай юбілейнай даце, праведзена і ў нашым ўніверсітэце. А іх завяршаючым акордам стала навукова-метадычная канферэнцыя, прысвечаная 200-годдзю А.С.Пушкіна. У ёй прынялі ўдзел выкладчыкі, студэнты, бібліятэчныя работнікі Гомеля, навукоўцы з іншых гарадоў вобласці.

Уступным словам канферэнцыю адкрыў прарэктар па вучэбнай і выхаваўчай рабоце, дацэнт М.М.Воінаў, які выступіў таксама на пленарным пасаджэнні з дакладам "Паэзія А.С.Пушкіна ў перакладах беларускіх пісьменнікаў". Надзвычай цікавымі былі і выступленні на пленарным пасаджэнні загадчыка кафедры рускай літаратуры дацэнта У.М.Сабаленкі "Вобраз музы ў паэзіі А.С.Пушкіна", студэнта V курса філфака У.Хао (Кітай).

Каля 30 навуковых дакладаў было заслухана на трох секцыйных пасаджэннях канферэнцыі — "А.С.Пушкін і традыцыі рускай літаратуры", "Мова твораў А.С.Пушкіна", "Пушкін у ВДУ і сярэдняй школе".

Мінаюць стагоддзі, а паэтычная ліра паэта гучыць, застаючыся бессмяротнай.

ЧАРУЕ ПУШКІНСКАЯ МУЗА

Агульнагарадская вечарына, прысвечаная 200-годдзю з дня нараджэння гения рускай і сусветнай літаратуры А.С.Пушкіна, адбылася 3 чэрвеня ў Гомельскім абласным драмтэатры.

Пра жыццёвы і творчы шлях Аляксандра Сяргеевіча, яго сувязі з Беларуссю і Гомельшчынай апавядаў у сваім дакладзе прарэктар нашага ўніверсітэта па вучэбнай і выхаваўчай рабоце, дацэнт кафедры рускай літаратуры М.М.Воінаў.

З вялікай зацікаўленасцю было выслухана выступленне студэнта філалагічнага факультэта нашага ўніверсітэта грамадзяніна Кітая У.Хао. Ён гаварыў аб асабістым захапленні творчай спадчынай вялікага сына Расіі, аб тым, з якой павагай і любоўю да А.С.Пушкіна адносяцца многія мільёны кітайцаў.

Пушкінскай тэматыцы быў прысвечаны тэатралізаваны канцэрт артыстаў драмтэатра, абласной філармоніі, выкладчыкаў музычнага каледжа імя Н.Сакалоўскага, прафесіяналаў іншых творчых калектываў.

Рэктарат, грамадскія арганізацыі ўніверсітэта, дэканат, выкладчыкі, супрацоўнікі і студэнты філалагічнага факультэта гораха віншуюць загадчыка кафедры беларускай літаратуры доктара філалагічных навук **ШТЭЙНЕРА Івана Фёдаравіча** з абраннем членам-карэспандэнтам Міжнароднай акадэміі навук Еўразіі (IEAS).

Рэктарат, грамадскія арганізацыі ўніверсітэта, дэканат, выкладчыкі, супрацоўнікі і студэнты філалагічнага факультэта гораха віншуюць загадчыка кафедры рускага, агульнага і славянскага мовазнаўства дацэнта **КОВАЛЯ Уладзіміра Іванавіча** з паспяховай абаронай на спецыялізаваным Савеце Белдзяржуніверсітэта дысертацыі на атрыманне вучонай ступені доктара філалагічных навук.

Рэктарат, грамадскія арганізацыі ўніверсітэта, дэканат, выкладчыкі, супрацоўнікі і студэнты філалагічнага факультэта гораха віншуюць асістэнта кафедры беларускай літаратуры **ХАНЕНЮ Сяргея Іванавіча** з зацвярджэннем яго БелВАКом у вучонай ступені кандыдата філалагічных навук.

Рэктарат, грамадскія арганізацыі ўніверсітэта, дэканат, выкладчыкі, супрацоўнікі і студэнты філалагічнага факультэта гораха віншуюць асістэнта кафедры беларускай мовы **СЕРЫКАВА Рыгора Уладзіміравіча** з зацвярджэннем Дзяржаўным вышэйшым атэстацыйным Камітэтам Рэспублікі Беларусь у вучонай ступені кандыдата філалагічных навук.

ВЫНІКІ РЭСПУБЛІКАНСКАГА КОНКУРСУ НА ЛЕПШУЮ НАВУКОВУЮ РАБОТУ СТУДЭНТАУ

Падведзены вынікі чарговага рэспубліканскага конкурсу на лепшую навуковую работу студэнтаў 1998 года. Ад універсітэта у конкурсе ўдзельнічала 48 студэнцкіх навуковых работ.

У конкурсе па прыродазнаўчых і тэхнічных навуках Дыпламамі Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь II ступені ўзнагароджаны: студэнты IV курса геалага-геаграфічнага факультэта В.Вагетова (нав. кіраўнік дацэнт І.І.Богдэль); А.Курашоў, М.Наўроцкі, А.Цыганой (нав. кіраўнік ст. выкладчык У.Я.Пашук); выпускнікі біялагічнага факультэта Г.Бяляева (нав. кіраўнік дацэнт Ю.А.Праляскоўскі), А.Папоў (нав.

кіраўнік дацэнт А.У.Гаўрылаў); выпускнік матэматычнага факультэта К.Курачка (нав. кіраўнік дацэнт В.Е.Быхаўцаў). Дыпламамі Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь III ступені ўзнагароджаны: Д.Каваленка, Ю.Нікіцюк — выпускнікі фізічнага факультэта; А.Дземушкоў, Э.Мусафіраў, С.Маськоў, А.Нікіценка — выпускнікі матэматычнага факультэта; А.Ус — выпускніца біялагічнага факультэта.

У конкурсе па гуманітарных і сацыяльна-эканамічных навуках Дыпламамі Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь II ступені ўзнагароджаны: выпускнік гістарычнага факультэта Р.Банькоўскі (нав. кіраўнік

М.Н.Мурашка); выпускнік юрыдычнага факультэта В.Смірноў (нав. кіраўнік ст. выкладчык С.В.Жагораў); студэнт V курса факультэта фізічнай культуры А.Нарскін (нав. кіраўнік ст. выкладчык С.В.Сеўдалёў).

Дыпламамі Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь III ступені ўзнагароджаны: Д.Талочка — выпускнік гістарычнага факультэта; А.Ксянзова — выпускніца філалагічнага факультэта; Н.Патапенка — выпускнік завочнага факультэта; Н.Губкіна, В.Гуціна І.Ігнаценка — выпускніцы фізічнага факультэта; Н.Ліпская — выпускніца юрыдычнага факультэта; А.Захараў — студэнт V курса факультэта

фізічнай культуры; А.Судас — студэнт V курса эканамічнага факультэта; С.Барзянец — выпускніца філалагічнага факультэта; Т.Лакіза, І.Халадовіч — выпускнікі эканамічнага факультэта; А.Быхаўцаў — студэнт IV курса эканамічнага факультэта.

Студэнты, якія ўзнагароджаны Дыпламамі Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь II і III ступені, прэміраваны адпаведна 2 млн. і 1 млн. руб. За якаснае кіраўніцтва навуковымі работамі студэнтаў ст. выкладчы кафедры географіі У.Я.Пашук прэміраваны ў памеры 2 млн. руб.

Вынікі конкурсу былі падведзены на пасяджэнні Цэнтральнага Савета па НДРС,

дзе выступіў прафесар Д.Р.Лін з грунтоўным аналізам навукова-даследчай работы студэнтаў на факультэтах. Кіраўнікам НДРС трэба звярнуць увагу на якасць конкурсных работ, якая павінна пацвярджацца навуковымі публікацыямі, актамі ўкаранення ў вытворчасць і навукальны працэс, іншым дакументам. Усім удзельнікам Рэспубліканскага конкурсу па прыродазнаўчых, тэхнічных, гуманітарных і сацыяльна-эканамічных навуках 1999 года неабходна прадставіць навуковыя работы ў ЦС па НДРС да 25 чэрвеня 1999 года.

А.ГАЕЎ,
вядучы інжынер НДС.

Навукова-практычная канферэнцыя

ДАСЛЕДУЕ МОЛАДЗЬ

У нашым універсітэце адбылася 3-я навукова-практычная канферэнцыя маладых вучоных "Моладзь і экалагічныя праблемы сучаснасці". Яна выклікала жывую цікавасць у навукова-даследчых установах і ВНУ Беларусі. На ёй было заслухана 65 дакладаў вучоных, аспірантаў і студэнтаў Гомеля, Мінска, Брэста, Магілёва і іншых гарадоў рэспублікі.

Адкрыў канферэнцыю прарэктар па навуцы ГДУ доктар тэхнічных навук, прафесар Д.Р.Лін, які падкрэсліў важнасць такіх мерапрыемстваў у Гомельскім рэгіёне, які больш пацярпеў у выніку аварыі на ЧАЭС. На пленарным пасяджэнні было заслухана 7 дакладаў, з якімі выступілі прафесар А.С.Калугін, асістэнт кафедры экалогіі І.А.Шалаякін (ГДУ), доктар біялагічных навук В.І.Гапоненка (Інстытут радыябіялогіі НАН Беларусі), А.М.Такарчук (Брэсцкі дзяржуніверсітэт), дацэнт А.В.Касьянава (Магілёўскі дзяржуніверсітэт імя А.Куляшова), кандыдат геалага-мінералагічных навук прафесар А.П.Пінчук і аўтар гэтых радкоў.

У навуковай тэматыцы пленарных дакладаў былі ахоплены разнастайныя напрамкі сучаснай экалогіі, з дасягненнямі якіх былі азнаёмлены ўдзельнікі канферэнцыі.

Потым пасяджэнні праводзіліся па секцыях — "Біяэкалогія", якую ўзначальваў д.б.н., прафесар кафедры батанікі і фізіялогіі раслін Л.М.Сапегін, "Радыэкалогія і медыцынская экалогія" — кіраўнік доктар медыцынскіх навук, прафесар кафедры фізіялогіі чалавека і жывёлін А.С.Калугін, "Геаэкалогія і ахова навакольнага асяроддзя" — кіраўнік аўтар гэтых радкоў.

Канферэнцыя прайшла на высокім навуковым, метадычным і арганізацыйным узроўні. Па яе выніках выдаецца зборнік матэрыялаў.

А.ГУСЕЎ,
член аргкамітэта канферэнцыі, ст.выкладчык кафедры экалогіі.

АД РАСПРАЦОЎКІ — ДА ПРАКТЫКІ

На аснове раней існаваўшых розных форм НДРС на асобных кафедрах эканамічнага факультэта створана навукова-даследчая лабараторыя (СНДЛ). Асноўным напрамкам яе дзейнасці з'яўляецца правядзенне навуковых даследаванняў па тэме "Фарміраванне эканамічнай мадэлі развіцця прадпрыемства". Яна ўключае распрацоўку такіх праблем, як даследаванне мадэляў рыначнай эканомікі і сацыяльнай прасторы ў эканамічных сістэмах; рэструктурызацыя прадпрыемстваў ва умовах прыватызацыі і раздзяржаўлення ўласнасці; распрацоўка механізма рэгулявання камерцыйнай дзейнасці на прадпрыемствах розных форм уласнасці; удасканаленне ўліку, кантролю і эканамічнага аналізу на прадпрыемствах ва умовах пераходу да міжнародных стандартаў і інш.

Вядзецца работа ў асноўных секцыях, вынікі якой

дакладваюцца на навуковых семінарах, міжвузаўскіх, унутрывузаўскіх і рэспубліканскіх канферэнцыях, дэманструюцца на выстаўках, прапануюцца для ўдзелу ў конкурсах студэнцкіх навукова-даследчых работ. Пры гэтым вырашаюцца і задачы далучэння да работы ў СНДЛ новых яе членаў, правядзення асветніцкай работы і інфармавання аб мерапрыемствах і выніках дзейнасці студэнцкай навуковай лабараторыі.

У перспектыве СНДЛ факультэта — укараненне вынікаў навукова-даследчай работы ў практыку кіравання эканамічнымі аб'ектамі рэгіёна і правядзенне даследаванняў па праектах, якія фінансуюцца, пошук эфектыўных форм арганізацыі студэнцкіх творчых калектываў у вядучых ВНУ рэспублікі і за мяжой.

В.ПУГАЧОВА,
дацэнт кафедры эканамічнай інфарматыкі і АСК, кіраўнік СНДЛ эканамічнага факультэта.

ПА КАНФЕРЭНЦЫІ АЛГЕБРАІСТАЎ

Вучоных-матэматыкі нашага універсітэта прынялі ўдзел у рабоце II міжнароднай алгебраічнай канферэнцыі, якая праходзіла на Украіне. У ліку яе арганізатараў разам з украінскімі ВНУ быў і ГДУ імя Ф.Скарыны. У склад аргкамітэта канферэнцыі ўваходзілі рэктар член-карэспандэнт НАН Беларусі Л.А.Шамяткоў і прафесар кафедры алгебры і геаметрыі В.С.Манахаў.

Канферэнцыя адкрылася ў Кіеўскім універсітэце імя Т.Шаўчэнкі, дзе на пленарным яе пасяджэнні з дакладам выступіў Л.А.Шамяткоў. Потым удзельнікі канферэнцыі пераехалі ў

Вінніцкі дзяржпедінстытут імя М.Кацюбінскага, дзе працягвалася яе работа. З грунтоўным дакладам "Аб падгрупах Шмідта канечных груп" на пленарным пасяджэнні выступіў В.С.Манахаў.

У рабоце міжнароднай канферэнцыі таксама прынялі ўдзел дацэнт кафедры алгебры і геаметрыі А.Ф.Васільеў і аспірант гэтай жа кафедры М.М.Вараб'еў, якія выступілі з секцыйнымі дакладамі.

(Наш кар.)

У ФОТААБ'ЕКТЫВЕ — СЕСІЯ І ВУЧОБА

Калі ў залі коўцы пяцёрка за адказ, то і настрой — выдатны. Другакурсніца факультэта фізічнай культуры Аксана Мамаева атрымала яе на экзамене па ўзроставай фізіялогіі.

Не першы год своеасабліва праходзяць практычныя заняткі па курсу замежнай літаратуры ў будучых філолагаў. Яны рыхтуюць іх у форме тэатралізаванага прадстаўлення. На гэты раз трэцякурснікі беларускага аддзялення правялі іх па творах Праспера Мэрыме.

Фота У.ЧЫСЦІКА.

ФІЛОЛАГ У ЭКЗАМЕНАЦЫЙНАЙ РЭАЛЬНАСЦІ

Надышло лета з яго цёплым вечарамі і жыватворнай ранішняй прахалодай. І днямі, якія з'яўляюцца для нас, філолагаў, самымі гарачымі. Гарачымі нават не з-за спякоты: экзаменацыйная сесія ўдзельнічае аб сабе. Адчуваецца гэта і ва універсітэцкіх карпусах, і ў інтэрнатах, і нават, іншы час, у гарадскім парку па-над Сожам. І нездарма, бо летняя сесія — выніковая, ад яе залежыць перавод на наступны курс навучання ці здача дзяржаўных экзаменаў і абарона дыпломных работ для выпускнікаў.

Што ж, выпускнікам надышоў час развітвацца з універсітэтам. Для нас жа, філолагаў-першакурснікаў, увесь працэс навучання яшчэ наперадзе. Так, з дрыжачым сэрцам чакалі мы з'яўлення раскладу экзаменаў і залікаў каля дэканата.

І пацягнуліся дні плённай падрыхтоўкі. Ох, і нялёгка ж рыхтавацца, калі на дварэ ззяе сонейка і маніць да сябе цяністы універсітэцкі парк. "Цярпі, філолаг, — падказвае ўжо сумленне. — Здасі экзамены, з'ездзіш на практыку і адпачывай да верасня". Ды штосьці не лезуць у галаву "летапісы

ВКЛ", курс "Гісторыя беларускай старажытнай літаратуры", ды, кажучы па праўдзе, маларазумелыя сказы са стараславянскай мовы, хоць вучылі яе цэлы год. Хтосьці рыхтуе "бомбы", хто наогул марыць "злізаць" усё з падручніка. Гэта было і будзе, але ж шанцуе далёка не ўсім. Ці не лепш спадзявацца толькі на свае веды? Бо мы — будучыя настаўнікі, і ад нашай вучобы залежыць лёс тых, хто садзіцца за школьныя парты. Менавіта настаўнік вучыць любові да Бацькаўшчыны, да шанавання яе талентаў, да культуры.

А час не стаіць на месцы. Скончацца экзамены, і кожная група са сваім выкладчыкам паедзе на фальклорную практыку. Канешне, існуюць пэўныя цяжкасці ў яе арганізацыі, але з гарачым энтузіязмам дацэнта кафедры беларускай літаратуры В.С.Новак гэта не перашкода. Пабываюць філолагі беларускага аддзялення ў Веткаўскім, Лоеўскім, Рагачоўскім раёнах. Спадзяемся, лепшыя ўспаміны аб ёй застануцца надоўга!

Сяргей АРЦЁМАЎ,
студэнт гр. БА-13
філалагічнага факультэта.

ПУШКИН В МОЕЙ ЖИЗНИ

Пу Си Цзинь — так называют А.С.Пушкина в Китае. И хотя я еще его не знал, но одно из произведений Пушкина уже слышал. Когда я был еще маленьким, перед сном мама обычно рассказывала мне сказки. Однажды она рассказала мне "Сказку о рыбаке и рыбке" и объяснила ее смысл: пожадничаете — в итоге ничего не получите. Той же ночью во сне я увидел золотую рыбку, которая давала мне много вкусных конфет... И я запомнил эту сказку навсегда.

Когда я стал учиться в школе, однажды отец дал мне прочитать маленькое стихотворение. Оно мне понравилось, я его выучил наизусть. Потом я спросил у отца, кто его написал. Он ответил, что автором этого стихотворения является выдающийся русский писатель и поэт — Пу Си Цзинь.

Вот эти строки:
*Если жизнь тебя обманет,
Не печалься, не сердись!
В день уныния смиришь:
День веселья, верь,
настанет.*

Это стихотворение известно многим людям в Китае, и до сих пор я его хорошо помню. Когда в моей жизни наступают тяжелые минуты, я всегда вспоминаю эти строки, и они меня ободряют, наполняя жизнь новым смыслом.

Когда я учился в Нанкинском университете на Родине, я подробнее узнал о А.С.Пушкине, о том месте, которое он

занимает в истории русской и мировой литературы. Конечно, мне очень жаль, что он совсем молодым погиб на дуэли. Я прочитал многие его стихотворения, рассказы, повести. Его произведения мне очень понравились, и в то же время я узнал других русских поэтов и писателей: Лермонтова, Тургенева, Льва Толстого, Чехова, Гоголя...

Я мечтал попасть в страну, где жил А.С.Пушкин, чтобы читать произведения моих любимых авторов на их родном языке. И когда мне в 1993 году предложили учиться в Гомельском государственном университете, я с радостью согласился.

Вначале мне было очень трудно, потому что тогда совсем не разговаривал по-русски. Но постепенно я, как и мои друзья, все больше овладевал русским языком, что позволило мне читать произведения А.С.Пушкина в оригинале. Особенно мне понравилось стихотворение А.С.Пушкина "Памятник". Я могу и по-китайски, и по-русски свободно рассказать его наизусть.

С этим стихотворением в моей жизни связан один очень интересный случай. Три года назад, в августе 1996 года, я приехал к своим друзьям в Москву. Мне очень нравится Красная площадь, и я в очередной раз пришел туда, чтобы снова полюбоваться видом древнего Кремля. Неожиданно ко мне подошел милиционер

и попросил предъявить документы. Так оказалось, что ни паспорта, ни студенческого билета со мной не было: я оставил их на квартире у друзей. Я был уверен, что документы не понадобятся, потому что никогда раньше их у меня не требовали. Я объяснил, что не взял документы с собой, что я студент, изучаю русский язык и литературу. Милиционер мне не поверил и хотел доставить меня в отделение. И вдруг мне в голову пришла спасительная мысль. Я сказал: "Подождите! Сейчас я смогу доказать, что являюсь студентом". "Как вы сможете это доказать?" — удивился милиционер. И тогда я стал читать по-русски стихотворение А.С.Пушкина "Памятник". Не дослушав его до конца, милиционер рассмеялся и сказал, что он теперь действительно видит перед собой студента-филолога. Так творчество великого русского поэта и моя любовь к нему позволили мне выйти из трудного положения.

Как иностранец, я хорошо вижу, что люди в России и Беларуси очень любят А.С.Пушкина и его творчество. Причина этого, по моему, в том, что Пушкин — по настоящему народный поэт. Поэтому для того, чтобы хорошо знать и понимать русский народ, надо изучать творчество Пушкина.

У.ХАО,
студент V курса филологического факультета.

ВПЕРВЫЕ, НО С ПРОЕКЦИЕЙ В БУДУЩЕЕ

В знаменательный год 200-летия А.С.Пушкина впервые на филологическом факультете состоялась игра "Умники и умницы", организованная кафедрой русской литературы. Свой интеллект, знания творчества и биографии Пушкина дерзнули проверить только представительницы прекрасного пола. Но это несколько не сгладило остроты состязания, в котором сказались и эрудиция, и наблюдательность, и аналитизм мышления студентов. В ответах на вопросы, где проявлялись умение коллективно, слаженно мыслить, несомненно, первыми были второкурсницы: О.Заборовская, О.Сергеенко, С.Козлова, К.Гаврик, Е.Познякова, Я.Тяпина. Команде III курса в составе Н.Супиченко, Т.Остриковой, Л.Игнатенко, М.Штырбу, Н.Лобах не было равных в фактически точном знании биографии поэта, стилистическом чутье его текста. Долгое время вели в счете игры, конечно, четверокурсницы — К.Кле-

менцева, Д.Барановская, С.Легчилина, И.Скоблик, О.Янкович. Здесь проявились и уверенность в собственных знаниях, и оперативность памяти, и умение по-пушкински с должной дозой юмора относиться к жизни.

Игра "Умники и умницы филфака ГГУ" прошла увлекательно, содержательно. Труднее всех, вероятно, пришлось ареопагу судей в составе к.ф.н. Л.Л.Ермаковой, Н.В.Сусловой. С точностью до десятых балла I и II место ими были отданы командам III и IV курсов. Проигравших не было. Но главное: у всех участников игры появилось решительное желание сделать эту интеллектуальную игру традиционной. И уже задана ее тема на следующий год.

Н.КАПШАЙ,
доцент кафедры русской литературы.

На снимке: участницы первой интеллектуальной игры "Умники и умницы филфака ГГУ".

ЧЕЛОВЕК-МУЗЕЙ (КОЛЛЕКЦИЯ А.Ф. ОНЕГИНА)

Жил в Петербурге странный и загадочный человек. Никто не знал ни его прошлого, ни его родителей. О себе рассказывал неохотно. Известно лишь было, что он — подкидыш, его ребенком нашли на скамье Александровского парка в Царском Селе. Звали человека Александр Федорович Отто. И была у него большая и глубокая страсть, прошедшая через всю его жизнь. Он любил поэзию Пушкина, любил так сильно, что даже счел возможным переменить фамилию на имя любимого литературного героя и стал называться Онегиным.

На протяжении многих лет Александр Федорович был дружен со многими выдающимися представителями русской культуры. Некоторое время был секретарем у И.С.Тургенева. Литературоведы полагают, что Онегин — прототип Нежданова, героя тургеневской повести "Ночь". В судьбе Онегина и Нежданова сходится ряд биографических данных: тайна рождения, сильная любовь и разлука с любимой, разочарование в людях...

Под влиянием И.С.Тургенева и своего гимназического товарища П.В.Жуковского, сына известного поэта, Онегин пришел к мысли собирать все, что касается памяти А.С.Пушкина. Конечной целью собирательской деятельности Александр Федорович представлял себе создание коллекции, которую он смог бы с гордостью передать любимой родине.

Покинув в 1860 году Россию и живя до конца жизни преимущественно в Париже, Онегин продолжал собирать издания сочинений Пушкина, сочинения о нем, его автографы, а также письма, портреты, памятные вещи других русских писателей.

В 1883 году Александр Федорович получил в дар от П.В.Жуковского принадлежавший покойному отцу последнего пакет с пушкинскими рукописями: заметки, наброски, черновики писем, статей и стихотворений, отрывки из "Арапа Петра Великого", первое издание "Руслана и Людмилы" с карандашной правкой автора. Спустя два года тот же человек подарил Онегину и другие бумаги, имевшие отношение к дуэли и смерти Пушкина, посмертному изданию его сочинений, опеке над его детьми и имуществом. Среди них были такие до-

кументы, как "Журнал, веденный при разборке бумаг покойного Александра Сергеевича Пушкина с 7 февраля по 15 марта 1837 г.", "Опись бумагам покойного камер-юнкера Александра Сергеевича Пушкина", переписка В.А.Жуковского с Дубельтом и Бенкендорфом, собственноручная записка Николая I...

Онегин работал увлеченно, налаживал связи с антикварами Парижа, Петербурга, Москвы и других городов. С буканистами Парижа у него была договоренность, по которой русские книги пускались в продажу только после его осмотра и отбора. Приобретенные Онегиным книги приводились в идеальное состояние лучшим репетитком Парижа, а книги, принадлежавшие Пушкину, хранились в специальных футлярах.

Со временем коллекция Онегина приобрела уникальное для науки значение. По сути, это был первый в мире Пушкинский музей, постоянно и целенаправленно пополнявшийся материалами, появлявшимися на антикварном рынке. Помимо пушкинских реликвий, в собрании Онегина была часть личной библиотеки В.А.Жуковского, рукописи и книги И.С.Тургенева, автографы Л.Толстого, А.Чехова, М.Горького, В.Брюсова, А.Франса, И.-В.Гете, И.Бунина, Л.Бетховена, Ф.Шляпина, Ж.Массне...

"Трудно себе представить, чтобы в чужой стране можно было собрать такую массу вещей, касающихся величайшего из русских поэтов — А.С. Пушкина. Значение собранного таково, что без него невозможно ни полное издание творений Пушкина, ни составление полной его биографии". "Это живая энциклопедия по Пушкинологии. Здесь вы найдете... уникальные литературные и художественные. Словом, Пушкинада, какой нигде нет".

Так писали современники о собрании А.Ф.Онегина. Его преданность памяти Пушкина была широко известна.

29 января 1887 году в 2ч.45м. пополуночи Онегин пришел в дом к Дантесу. Разжалованный, выгнанный из России офицер стал к этому времени сенатором Франции, удачливым дельцом. Александр Федорович нанес этот визит только для того, чтобы задать один лишь вопрос. Он сказал: "Ровно 50 лет назад в эту самую минуту скончался Александр Пуш-

кин. Русская литература овдовела. Россия до сих пор плачет о нем. Вы убийцы его! Как вы на это решились, неужели не знали, что Пушкин — гений, слава России?" — "А я? — удивился Дантес. — Он мог меня убить! А ведь я потом стал сенатором..."

Бедная Франция могла лишиться его сенаторских услуг!

Шло время, и сам Александр Федорович, и его парижский адрес стали широко известны деятелям литературы, искусства и науки многих стран мира. Его собрание было доступно для всех, занимавшихся исследованием жизни и творчества Пушкина.

Посетители, входившие в квартиру Онегина, видели три тесно заставленные комнаты. На стенах висели портреты великих писателей, артистов, композиторов. Под стеклом хранились автографы Тургенева, Жуковского, Чехова, Бетховена, Диккенса... В нескольких отдельно лежащих папках содержались рукописи Пушкина. В книжных шкафах стояли книги, на приобретение которых ушла вся жизнь. И если кто-нибудь спрашивал, с какого места начинается собственное музей, Онегин, указывая на простую железную койку в углу, отвечал: "Вот кровать, на которой я сплю, — это не музей, а прочее все — музей".

Но не только музей, собранный в квартире Онегина, был уникален. Уникальным был и его владелец. Его смело можно было назвать человеком-музеем. Он мог часами рассказывать о своей коллекции, о Пушкине и его современниках, о людях, с которыми сводила его судьба. Наконец, он мог читать стихи Пушкина в его манере.

Об Онегине и его собрании было известно и в России. И когда в Петербурге был создан Пушкинский Дом (ныне Институт русской литературы РАН), одним из первых (после библиотеки А.С. Пушкина) его значительных приобретений было собрание А.Ф.Онегина. Впрочем, согласно договору, коллекция оставалась в Париже, а Онегин пожизненно сохранял должность хранителя своего музея. И только после его смерти собрание поступало в Пушкинский Дом.

После революции связи между Онегиным и Пушкинским Домом были прерваны. По Петрограду тогда распространились слухи о смерти коллекционера и о том, что его собрание продано

в Америку.

И действительно, перестав получать в конце 1917 г. причитающиеся ему 6000 р. в год, и поддерживая музей на остатки своих личных средств, пользуясь материальной поддержкой своих французских друзей, Онегин подумывал о продаже коллекции американцам. Однако уже в 1919 г. его уверяют в том, что АН останется верна договору, заключенному с ним, а в 1922 г. Онегин составляет завещание, согласно которому весь его музей, библиотека и капитал (свыше 600 тысяч франков) перейдут в собственность Пушкинского Дома при РАН.

В марте 1925 г. А.Ф.Онегина не стало, а в 1928 г. вся его коллекция была перевезена в город на Неве. Она составила основу формировавшегося тогда пушкинского фонда и тем самым стала в центре исследовательской работы, посвященной Пушкину и литературе его эпохи.

И.КОЧУБЕЙ,
сотрудница Гомельской областной универсальной библиотеки им. В.И.Ленина.

КАКИЕ АФОРИЗМЫ А.С.ПУШКИНА ВЫ ЗНАЕТЕ?

Так звучал один из вопросов пушкинской викторины, опубликованной в февральском номере нашей газеты и уже определившей ее победителей. Афоризмов и образных выражений — около сотни, опубликовать их все просто нет возможности. Поэтому напомним читателям самые-самые известные:

- "Да здравствует солнце, да скроется тьма".
- "Любви все возрасты покорны".
- "Быть можно дельным человеком и думать о красе ногтей".
- "А счастье было так возможно, так близко!".
- "Его пример другим наука".
- "Иных уж нет, а те далеке".
- "Мы все учились понемногу, чему-нибудь и как-нибудь".
- "Ох, тяжела ты, шапка Мономаха!".
- "Что день грядущий нам готовит?".
- "Окно в Европу".

Через месяц — вступительные экзамены

МОЯ МЕЧТА — УНИВЕРСИТЕТ

У каждого, наверное, есть своя заветная мечта. Что-то личное, спрятанное где-то там далеко в глубине души. И поэтому особенно сокровенное. Хотя есть общие мечты для целого поколения. Например, лет двадцать-двадцать пять назад все дружно мечтали стать космонавтами, полететь на далекий Марс и посадить там яблоневый сад.

Но не о том в последние годы двадцатого столетия мечтают мои ровесники. Им остается сделать последний шаг для того, чтобы окончательно и бесповоротно оставить в прошлом школьный звонок и вступить во взрослую жизнь. Каждый, конечно, думает о чем-то своем, все ищут свое призвание, пытаются найти, может быть, непроторенную и никому неизвестную тропинку в жизнь, стремясь получить профессию. Я всегда считала, что лучшее решение для выпускников школы — это поступить в высшее учебное заведение.

Правда, для некоторых остается возможность приобретения "легкого хлеба", то есть попытаться получить большие, по их мнению, деньги, торгуя различными товарами на рынке. Но время доказывает несостоятельность такой альтернативы. Когда-нибудь обязательно возникнет желание изменить свою жизнь коренным образом, подняться на одну социальную ступень вверх, а без высшего образования, без знаний останется невостребованным пусть даже и действительно большой предпринимательский талант.

Можно выбрать пусть длинную, но и более перспективную дорогу: все же хотя бы попытаться поступить в вуз. Для желающих сделать этот решающий шаг выбор в Гомеле достаточно велик. Это БелГУТ и политехнический университет, медицинский и кооперативный институты. Но какой вуз вспоминается первым, стоит на высшей ступени пьедестала и по

преподавательскому составу, выбору факультетов и профессий? Конечно, Гомельский государственный университет им. Ф.Скорины.

Еще с раннего детства сохранились воспоминания восхищения величием этого вуза. Уже тогда появилось сначала неосознанное, а с годами только крепнущее желание учиться именно в ГГУ.

Только прибавляло уверенности в правильности выбора та информация, которую я узнала об этом университете позже. Основанный в 1969 году ГГУ смог занять лидирующие позиции среди высших учебных заведений не только города, области, но и республики. Сюда набирают на одиннадцатый факультетов около тысячи человек ежегодно. В ГГУ поступают не только из нашего города, городов и сел области, но и из других областей республики, а также из России.

Но для меня, естественно, большую роль играет и то, что

в ГГУ есть экономический факультет. Именно с экономикой я мечтаю связать свое будущее. Для этого хочу получить высшее образование. Сейчас эта одна из престижных профессий. В нашей стране лишь сравнительно недавно появилась возможность развивать частное предпринимательство, поэтому высококвалифицированные экономисты нужны и в коммерческих, и в государственных предприятиях, банках, частных фирмах. Уже практически всем стало ясно, что законы рынка для подлинного успеха нужно постоянно и скрупулезно изучать, а для этого жизненно необходимы специалисты.

За тех одиннадцать лет, которые я проучилась в школе, она смогла дать мне основополагающие знания. Надеюсь, что моя мечта о поступлении в Гомельский государственный университет свершится и в ближайшие пять лет я смогу обогатить свои знания и стать профессионалом высокого класса.

Яна ПАРХОМЕНКО, слушательница подготовительных курсов университета.

СТАРТАВАЛІ ЛЁГКААТЛЕТЫ

У Мінску завяршыліся рэспубліканскія спаборніцтвы па лёгкай атлетыцы ў праграме круглагадовай спартакіяды ВНУ.

Першым у бегу на 100 і 200 м быў Павел Барабанаў, а другой у штурханні ядра і кіданні дыска — Людміла Старавойтава.

Нашы студэнты выйгралі эстафету 4 x 100 м.

У камандным заліку нашы лёгкаатлеты занялі другое месца, уступіўшы толькі студэнтам Акадэміі фізічнай культуры і спорту, на трэцім месцы — Віцебскі дзяржуніверсітэт.

Хачу падкрэсліць, што нашу каманду ў Мінску прадстаўляў дацэнт кафедры лёгкай атлетыкі і лыжнага спорту Уладзімір Лемяшкоў. І калі б не яго прынцыповасць — выявіў падстаўку ў камандзе Магілёўскага ўніверсітэта — быць бы нашай камандзе на чацвёртым месцы.

НЕ ЗДАЮЦЬ ПАЦІЦЬ

У Брэсце завяршыўся чэмпіянат Беларусі па пауэрліфтынг, дзе атлеты спаборнічалі толькі ў жыме шангі лежачы.

Трэцякурснік факультэта фізічнай культуры майстар спорту міжнароднага класа Уладзімір Гадуноў у вагавай катэгорыі да 67,5 кг заваяваў залатую ўзнагароду. Сярэбраны медаль заваяваў першаккурснік гэтага ж факультэта Павел Чэкмароў (60 кг).

Прыемна адзначыць, што ў вагавай катэгорыі да 100 кг упершыню выканаў нарматыв "Майстар спорту Рэспублікі Беларусь" Аляксей Марозаў (II курс факультэта фізічнай культуры).

Да гэтага застаецца дадаць, што атлеты Гомельшчыны заваявалі I агульнакаманднае месца, а трэніруе нашых студэнтаў майстар спорту Уладзімір Галавач.

В.МАРЧАНКА.

НЕ ВЕЧЕРИНКА, А ВЕЧЕРКИ

(МОЛОДЖ БАБКИ НАПАШИ)

На кафедре русского языка и литературы существует славная традиция: дабы разнообразить студентам их нелегкий труд (а ведь грызть гранит науки сами знаете, как тяжело), первому курсу предлагают в полной мере проявить весь свой творческий потенциал.

Наши предшественники, сегодняшние второкурсники, ставили свадьбу, играли в театре кукол и даже сами шили их. Нынешнее поколение не дрогнуло перед таким грозным испытанием, как постановка русской и белорусской свадьбы. Группы Р-11 и РБ-13 успешно "выдали замуж" своих родных однокурсниц за своих же, родных однокурсников. Другое дело, группа Р-12. Она, видите ли, отказалась участвовать в театре Петрушки, ставить народную драму.

"Нет! Мы пойдем своим путем", — решили основные зачинщики "бунта на корабле". На свой страх и риск согласилась поддержать эту крамольную идею Л.Л.Ермакова, главный инициатор и, так сказать, заводатор всей этой студенческой самодеятельности. Людмила Леонидовна, спасибо ей за доверие, не повела грозно бровью и не прикрикнула: "Самовольничать изволите!", тем самым дав добро и поддержав благие наши намерения. Но неблагодарные студенты не только не посвящали свою благодетельницу в свои планы, но и вообще собрались до последнего держать все в тайне.

И вот в глухих и непроходимых дебрях 12-й группы, в спорах и муках творчества родился на свет сценарий "Современных вечеров".

...Вечером, в маленьком домике на окраине, поспорили бабка со внучкой, чье поколение веселее: кто лучше поет, пляшет, да пироги печет. А вы как думаете? Нет, все не так просто. Чтобы понять, кто веселее, нужно сначала посмотреть и на бабок, и на внуков. Дед Сергей, конечно, поворчал, но

вечерки все равно состоялись. Попал на этот своеобразный ринг и парень Дима, случайно зашедший за топором; он-то и не сообразил сразу, что это за вечеринка такая.

Если вас заинтересовала завязка, я расскажу, что было дальше. Бабка Оля взяла на "слабо" внучку Лизу, что та и частушки не поет. И что вы думаете? Девушки так грянули частушки, что даже дед не удержался и спел свою любимую. А он у меня человек скромный, это я вам авторитетно, как его родная бабка заявляю.

Дальше-больше. Пошли пляски, песни с хороводами, пироги принесли, про гадания вспомнили. Я гадала на гребешке, повесив его в сенях, ждала, не появятся ли на нем утром мужские волосы. Появились, да еще сколько! Никакой мистики, просто дед Сергей им тогда в сарае коня расчесал. Ловкость рук, значит, и никакого мошенничества. А бабка Алесьа ходила ночью гадать к колодцу и ее ухватила-таки волосатая рука.

А внучки рассказали нам современный способ гадания. Хотите узнать, какой? А вы сходите в 12 группу и у внучки Люды все порасспросите.

Одним словом, я вам скажу, вечерки — вещь веселая. И сегодняшней молодежи, оказывается, не чужды народные "бабкины" песни. Да и сами бабки с удовольствием выводили под "Золотое кольцо" "Виновата ли я?".

Может, конечно, что-то было не так, врать не буду, но гостям нашим, кажется, понравилось. Спасибо и организаторам, и участникам. Ведь такие мероприятия студентам да и преподавателям не только жизнь украшают, но и сплачивают коллектив. Теперь в нашей группе бабок и внуков — водой не разольешь!

Н.ПОЛЕГИНА, студентка гр.Р-12 филологического факультета.

МИР ЦВЕТОВ -- МИР ПРЕКРАСНОГО

П И О Н

По красоте своих крупных цветов, изящных изрезанных листьев, пионы — одни из самых эффектных садовых многолетников. Своим названием они обязаны Пиону, ученику и соратнику древнегреческого врача Эскулапа. Издавна известно лечебное действие лепестков пиона лекарственного и клубней пиона марьяна корня.

Однако большинство видов рода пион — пышное украшение садов и парков. Культура пионов началась в глубокой древности в Китае. Садовые формы кустарниковых пионов происходят от китайского пиона полукустарникового с розово-белыми цветками. Наиболее известные нам травянистые пионы происходят от пиона молочноцветкового и других китайских сортов.

Пион в Китае — эмблема "пламенной любви". В Японии — это наиболее почитаемый цветок после хризантемы и сливы.

Пионы были привезены в Европу в конце XVIII века. В настоящее время имеется более 10000 сортов пионов, относящихся к разным садовым группам.

Пионы — сезонные цветы. "За пионами ухаживают год, а любят десять дней" — говорят китайские садоводы. Однако сорта пионов распускаются неодновременно и по срокам цветения могут увеличить период любования их цветами на целый

месяц. Современные технологии сохранения цветов позволяют удлинить срок использования срезанных пионов до 3-х месяцев.

Пионы — пышные, эффектные, ароматные цветы, в период их цветения еще мало других цветов в саду. Поэтому букеты из них желанны и прекрасно смотрятся во всевозможных сочетаниях с аранжировочной зеленью в различных вазах. Обычно ставят букеты пионов одной или нескольких окрасок лепестков. Срезают их в полуроспуске, воду ежедневно меняют. Букеты пионов преподносят учителям на выпускных экзаменах. Хороши они для оформления корзин для сцены, при оформлении праздничных столов, при посещении родственников и друзей.

В культуре пионы живут без пересадки до 100 лет. Они становятся "семьянинами" в саду, ежегодно покрываясь пышными нежными цветами, как бы показывая свое отношение к любящим их людям.

Р.МАРКЕЛОВА, доцент кафедры ботаники и физиологии растений.

Аўтары надрукаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць прыведзеных фактаў, цытат, эканамічных даных, асабістых імён, геаграфічных назваў і іншай інфармацыі, а таксама за тое, каб у матэрыялах не ўтрымлівалася даных, якія не падлягаюць адкрыты публікацыі. Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы ў парадку абмеркавання, не раздзяляючы пункту гледжання аўтара.

ЗАСНАВАЛЬНІК -- Гомельскі дзяржаўны ўніверсітэт імя Ф.Скарыны.

Наш адрас: 246699, г. Гомель, вул. Савецкая, 104, пакой 1-18, тэл. 57-43-21. Зарэгістравана ў Дзяржкамдруку 26 чэрвеня 1996г. Рэгістрацыйны № 263

Спонсар газеты -- прафком студэнтаў. Газета набрана і сверстана на настольна-выдавецкім комплексе ІВЦ ГГУ, отпечатана на фабрыке "Полеспечать", г.Гомель, ул. Советская, 1.

Якасць друку адпавядае якасці арыгіналаў заказчыка.

Рэдактар Уладзімір БАЛОГА

Аб'ём 1 друк. арк. Тыраж 1.000 экз. Заказ 302.

Падпісана да друку ў 15.00 11.06.1999 г.